

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **R. P.**, zastoupený JUDr. Davidem Černým, advokátem se sídlem Praha 2, Vinohradská 343/6, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2004, č. j. 47 Az 1086/2003 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 10. 2003, č. j. OAM-6995/VL-04-P22-2001 nebyl žalobci z důvodu nesplnění podmínek dle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) udělen azyl v České republice a bylo rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce dne 9. 12. 2003 žalobu ke Krajskému soudu v Praze, která byla rozsudkem tohoto soudu ze dne 29. 11. 2004, č. j. 47 Az 1086/2003 - 22 zamítnuta.

Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel v zákonné lhůtě dle § 106 odst. 2 s. ř. s., kasační stížnost, jejíž součástí byla i žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 107 s. ř. s.).

Protože kasační stížnost neměla náležitosti požadované § 106 odst. 1 s. ř. s. a nebylo zjevné, z jakého důvodu dle § 103 odst. 1 s. ř. s. je podávána, byl stěžovatel usnesením krajského soudu ze dne 29. 3. 2005, č. j. 47 Az 1086/2003 - 31, vyzván, aby ve lhůtě stanovené soudem kasační stížnost doplnil o uvedení konkrétních ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) – písm. e) s. ř. s., pod které podražuje důvody kasační stížnosti, a dále ji doplnil o konkrétní důvody, v nichž spatřuje naplnění citovaného ustanovení § 103 s. ř. s.

Usnesením soudu, jež bylo zástupci stěžovatele JUDr. Davidovi Černému doručeno dne 31. 3. 2005, byl stěžovatel poučen o tom, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna o předepsané náležitosti, bude odmítnuta.

Ve lhůtě stanovené krajským soudem k doplnění náležitostí kasační stížnosti stěžovatel vady kasační stížnosti neodstranil.

Nejvyšší správní soud posoudil v první řadě nezbytnost vydání rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 107 s. ř. s. a dospěl k závěru, že o něm není třeba rozhodovat, neboť se jedná o věc, která byla vyřízena v souladu s ustanovením § 56 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. přednostně.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně.

Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

V daném případě podání stěžovatele zákonné náležitosti neobsahovalo, soud ho usnesením k jejich doplnění vyzval a stanovil k tomu lhůtu 20 dnů od doručení usnesení. V této stanovené lhůtě nebyly nedostatky podání odstraněny. I když krajský soud stanovil stěžovateli lhůtu k doplnění kasační stížnosti kratší, než jak je upravena v ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s., za rozhodující pro posouzení věci vzal Nejvyšší správní soud skutečnost, že stěžovatel kasační stížnost nedoplnil ani ve lhůtě jednoho měsíce po doručení usnesení soudu (§ 106 odst. 3 s. ř. s.) a neučinil tak ani v objektivní lhůtě dvou měsíců, tj. v maximální lhůtě, v níž lze podání doplnit (§ 106 odst. 3 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud je rozsahem kasační stížnosti a uplatněnými důvody vázán, absence tvrzení důvodů kasační stížnosti je vadou podání, která brání pokračování v řízení.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 26. července 2005

JUDr. Ludmila Valentová, v. r.
předsedkyně senátu